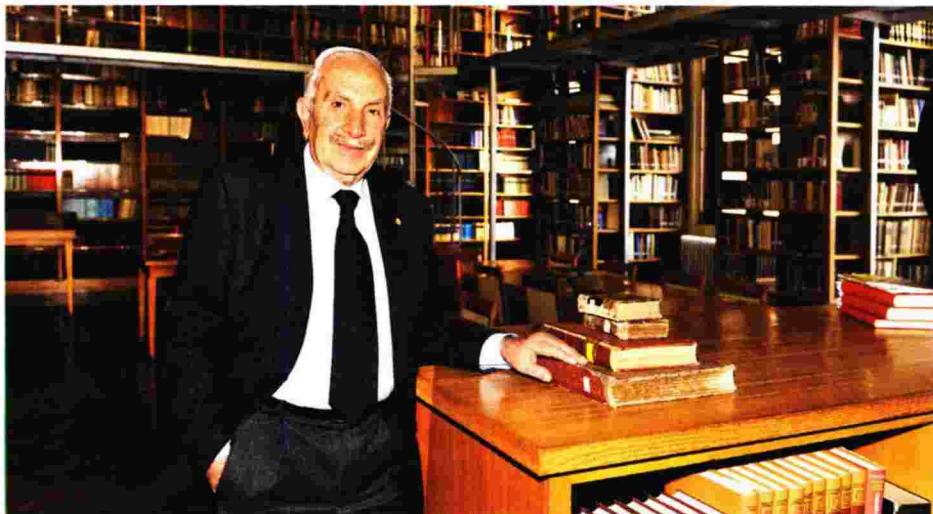

Συνέντευξη Εύν Καρκίτη | Εικόνα: Μάνος Στεφανίδης, από το προσωπικό αρχείο του κ. Ν. Μέρτζου

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Με ένιον παρουσία στη δημόσια ζωή, με μακρά θυμεία στην δημοσιογραφία, ουγγραφέας βιβλίων με ιστορικό και πολιτικό περιεχόμενο, πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικόν Σπουδών, ο Νικόλαος Μέρτζος είναι ο άνθρωπος που μεταμόρφωσε το Νυμφαίο δίνοντας ένα παράδειγμα για το πώς ένα όραμα μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

MIA ZQH ΕΛΩ!

Ανυποχώρητο αίθημα η πρι

Όπλα μου στη δημόσια παρουσία μου ήταν πάντα το χρέος στην Πατρίδα, η γνώση της αληθινής Ιστορίας, η ορθή εκτίμηση των γεγονότων και η πρόβλεψη των εξελίξεων. Δεν αναμετρήθηκα με πρόσωπα αλλά με ίδες. Ανέκαθεν είχα φίλους στην Άθλη Ήχη της κοινής μας κοίτης. Έκα το θλιβερό προνόμιο ότι τα επιγενόμενα γεγονότα επαλήθευσαν καίριες προβλέψεις μου, δυστυχώς αργά, και διέψευσαν την εικόνα του «κακού». Μάλλον τώρα πια λιγότερον οι «օρκισμένοι» κάποτε εχθροί μου.

Η ποιτική υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, όταν επιδιώκει το εφικτό στη δεδομένη ιστορική στιγμή. Η δημαγωγία έβλαψε πάντοτε τη χώρα γιατί της έταξε το επιθυμητό αλλά αντικειμενικά ανέφικτο. Οι καθαρές συμφωνίες και η συνειδητή συνάντεση, όμως, δεν σημαίνουν μεταφίσειν ούτε υποστοῦν των σημαίων γιατί στηρίζονται στον αμοιβαίο σεβασμό και στην κοινή θέληση για αμοιβαίες υποχωρήσεις.

Έζησα εκ των ένδον την νεότερη Ιστορία μισού αιώνα γιατί έζησα πολύ κοντά στους πρωταγωνιστές της. Στους καιρούς μας η δημοσιογραφία έπαισε να αποτελεί πλειούργυμα και αποστολή επειδή την ελέγχουν ελάχιστες οικογένειες επιχειρηματιών σε διαπλοκή με τους πολιτικούς και το δημόσιο χρήμα. Ήταν συνέβαστε δραματικά στην εθνική παρακρά. Ωι εξαιρέσεις επιβεβιώνουν ταν κανόνα.

Μιλώντας για το Νυμφαίο νοιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη στον θεό, στους συγχωριανούς μου, στους θερμούς πατριώτες αρωγούς και στην Τέσσα μου. Ήλιοι μαζί ξεπληρώσαμε το χρέος στο οποίο θήτευσα δώ-

δεκα χρόνια -συχνά ακτινήρα μα πάντα ωραία στα ψηλά βουνά. Το Νυμφαίον έδειξε μι πορούσε να είναι σήμερα άνετα η Ελλάδα. Διέθετε και εφήμερος βήμα-βήμα ένα Σχέδιο. Ανέδειξε και μοιράσθηκε με σεβασμό τα στρατηγικά πλεονεκτήματά του: εθνική κληρονομιά, πολιτισμός, φυσικό περιβάλλον, ευρύτερη περιοχή. Αξιοποίησε παραγωγικά τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Συνήγειρε τις ευγενείς δυνάμεις του ελληνισμού. Ανέπτυξε τον ήπιο τουρισμό με στόχο -και σταδιακό επίτευγμα- την δημιουργία μιας νέας κοινωνίας που την συνέχει η αλληλεγγύη, οι νέες και ίσες ευκαιρίες, η δίκαιοι και πλατειά συμμετοχή στους καρπούς του κοινού αγώνα. Ανυποχώρητο αίσθημα η τιμή. Όταν, έτσι, έπεισε έμπρακτα ότι οι ποιτικοί αντίπαλοι μπορούν και οφείλουν να συναντηθούν στην κορυφή της Πατρίδας, ο αντίπαλη μας κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ συνέδραμε αποφασιστικά. Το μήνυμα του Νυμφαίου είναι περισσότερο επίκαιρο παρά ποτέ.

Από τη Θεσσαλονίκη πλείει σήμερα η συνεκτική ικανή πηγεσία, η αυτοπεποίθηση και η αυτογνωσία.

Νιώθω πλήρως στην περιτειχισμένη πόλη. Περπατώ πεζή από το Βαρδάρι στο Συντριβάνι και από το Επταπύργιο στον Λευκό Πύργο όπου σε κάθε βήμα συνομιλώ με τους ανθρώπους και ταυτόχρονα με την Ιστορία. Παντού συναντώ την ζωή μου, τους κεκοιμημένους μας και τις επιτυχίες μας. Η Θεσσαλονίκη με δυναμώνει. Με τέρπει, με μαθάινει, με συγκινεί και με εμπνέει.

Η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετώπισα ως πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

ήταν η αποτελεσματική υπεράσπιση της Μακεδονίας που απαιτούσε επειγόντως ταυτόχρονη πολιουεπίπεδη δράση: εκ βάθρων αναδιογάνωση, εξυγίανση και ενίσχυση των οικονομικών, εκσυγχρονισμό των μεγάλων κτιρίων, ισχυρό πλεκτρονικό δίκτυο, συστράτευση, οργάνωση και διεύθυνση αξιομάχων νέων επιστημόνων αφιερωμένων στην συντελαγμένη έρευνα, παραγωγή συλλογικών μελετών και εκδόσεων για την τεκμηρίωση της ελληνικής διπλωματίας και ποιτικής, άνοιγμα στα Βαλκάνια, γόνιμη διαρκή συνεργασία με τα Κρατικά Αρχεία Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας, Αλβανίας, Τουρκίας Γερμανίας και Αμερικής. Άνοιγμα στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης και όλης της Μακεδονίας. Ενίσχυση της Μακεδονίκης Διασποράς και υποτροφίες σε δεκάδες νέους ιστορικούς ερευνητές. Απόλυτη διαφάνεια και προσωπική ανιδιοτέλεια. Δόξα τω θώ, αντιμετωπίσαμε την πρόκληση επιτυχώς από το 2006.

Οι Έλληνες είναι ευφυείς αλλά βαθιά συναισθηματικοί. Συγχέουν το εφικτό με το επιθυμητό. Αν, θεός φυλάξοι, ψωφίσουν το επιθυμητό, θα εκπλέξουν άμεσα το αυτοκαταστροφικό.

Οι Έλληνες μπορούν. Διαθέτουν ισχυρές αυτοφυείς δυνάμεις και είναι ασφαλείς στην Ευρώπη. Οι νέοι πρέπει να εμπιστευθούν τον εαυτόν τους, να δουν κατάματα την πραγματικότητα και να παραδεχθούν ότι λιγοί με πετραχήλια κυκλοφορούν μόνον στα παραμύθια. Ας μνη αυτοπαγιδευθούν στον δίκαιο θυμό τους. Μπορούν.